

Udtryk — det er, at man i Stedet for Teoretikere og Embedsmænd, dér er saa forfærdelig langsomme i Vendingen, og som nu en Gang ofte føler sig bundne af Traditionen, faar et Udvalg af praktiske Folk, praktiske Havegartnere og Frugtdyrkere; man behøver slet ikke at være uddannet Havebrugsmænd eller Gartner for at kunne dyrke Frugt. Jeg vil meget bede den højtærede Minister tage venligt imod denne Henstilling, og jeg taler her ikke alene paa egne Vegne, men Finansudvalget har ved tidligere Lejlighed endogsaa givet mig Bemyndigelse til at tale paa hele Udvalgets Vegne.

Det sidste Spørgsmaal, jeg kortelig skal nævne, findes under Nr. 2 i Samraadslisten og angaar Udvidelsen af Taarbæk Kirkegaard og Bortsalg af Gravsteder til udensogns boende. Da den nuværende Landbrugsminister første Gang var Minister, blev der mellem Landbrugsministeriet, der jo administrerer Dyrehaven, og Bestyrelsen for Taarbæk Kirke truffet en Overenskomst angaaende en Udvidelse af Kirkegaardsarealet; jeg tror, det var i Aaret 1922, denne Overenskomst blev gennemført. Ministeren forhandlede den Gang Sagen med Finansudvalget, og der var fuldkommen Enighed om, hvilke Betingelser der burde stilles til fremtidig Benyttelse og Anvendelse af denne Kirkegaard, altsaa navnlig, hvilke Personer der kunde faa Begravelsesplads dér. Hver Gang man gaar til Udvidelse derude, sker det ved fortsat Udryddelse af et af de skønneste og mest ejendommelige Partier i Dyrehaven, den vidunderlige Tjørneskov, og det er derfor naturligt, at vi af Hensyn til den Perle, som Dyrehaven er i Københavns Omegn, værner, hvad vi kan, om det, som er smukt og skønt.

Men visse Velhavere har jo ogsaa tænkt, at selv naar man er død, kan det maaske være rart at ligge paa saadant et kønt Sted; Uligheden mellem Menneskene forsvinder just ikke den Dag, man lukker sine Øjne hernede paa denne Jord, og det kan man navnlig se derude. Den nuværende Landbrugsminister gennemførte nemlig den Foranstaltning — som han fortjener Tak for —, at Kirkens Bestyrelse ikke maatte sælge større Gravpladser end tre Gange 5 m² — det staar udtrykkelig i Overenskomsten —, men det hindrer ikke, at naar der kommer en Repræsentant for en eller anden afdød Velhaver, saa kan han af Kirkens Bestyrelse godt faa Lov til at opføre et mægtigt Mausoleum, der koster en hel Kæmpeformue, rent ud sagt, hvad

man vil kunne se enkelte Eksempler paa derude. Naar saa Kirken faar 5 000 Kr. for en Gravplads, eller maaske endog mere, ja, saa slaar man til, og saa glemmer man ganske, at der mellem Landbrugsministeriet og Kirkens Bestyrelse er truffet en Overenskomst om, hvorledes Kirkegaarden maa anvendes.

Hvad jeg her gerne vil nedlægge Indsigelse imod, det er Kravet om, at denne Kirkegaard udvides, uden at det virkelig er nødvendigt af Hensyn til Sognets Beboere, at den kræves udvidet til Fordel for udenbys Velhavere, dér har udset sig denne Plads til deres eget eller deres paarørendes sidste Hvilested, at de for Pengé kan købe sig en Begravelsesplads dér. Jeg tror, jeg er ganske enig med den højtærede Minister i, at det, der blev vedtaget med Hensyn til Taarbæk Kirkegaard mellem Landbrugsministeriet og Kirkens Bestyrelse, og som Finansudvalget har sanktioneret, det skal staa ved Magt, at paa dette Punkt skal Pengene ikke have Lov til at sætte deres Stempel paa Folk i Henhold til, hvorvidt de er fattige eller rige.

Elgaard: Det er om Ændringsforslag Nr. 131, jeg gerne vil sige blot et Par Ord. Andre ærede Medlemmer har allerede tidligere sagt mange anbefalende Ord angaaende Hornum Havebrugsstation, og jeg skal ikke forlænge Debatten om dette Budget med mange Minutters Tale, men ønsker kun at sige, at om denne Forsøgsgaard kan yderligere bemærkes, at den er typisk for store Dele af Nordjylland, baade hvad angaar Jordbundsforhold, og hvad angaar Klima. Jeg kan endvidere føje til, at det Arbejde, der er udført paa denne Gaard i Løbet af en god halv Snes Aar, siden det paabegyndtes, faar Ros fra alle Sider. Jeg vil ogsaa gerne lige nævne, at da man i sin Tid forhandlede om Oprettelse af denne Forsøgsgaard, fremhævede man under Forhandlingerne om dette Spørgsmaal indenfor Statens Planteavlsudvalg, at dette var at betragte som en Haandsrækning til de barskeste Egne i Jylland; og hvis dette er en Haandsrækning til det barske Jylland og man indrømmer, at det Arbejde, der er gjort hidtil, er udmærket, og at der nu skal høstes Resultater af dette Arbejde, saa kunde det se ud som Vrangvillie mod disse Egne i det barske Jylland, at man nu foreslaar Stationen nedlagt.

Jeg har imidlertid lagt Mærke til, at der i Betænkningen staar, at det ikke er Hensigten at forhindre Resultaterne af alt